

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der er ikke mere på dagsordenen.

I skrivelse af d. d. meddeler finansministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling) og

forslag til lov om ændring af lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom.

Medlem af folketinget Skovmand har meddelt mig, at han ønsker til handelsministeren at stille følgende spørgsmål:

„Vil ministeren åbne mulighed for import af vin fra udviklingslandene på samme vilkår som vinen fra Portugal?“

Spørgsmålet vil blive optaget på dagsordenen for tingets førstkommende spørgetid.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Finansministeren (Poul Møller): Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af merværdiafgiftsloven. (Offentlige institutioners afgiftsmæssige stilling). Som det fremgår af undertitlen, går lovforslaget alene ud på en ændring af de regler, som i momsmæssig henseende gælder for offentlige institutioner.

De problemer, der nu søges løst ved lovforslaget, har været drøftet mellem kommunerne og afgiftsmyndighederne, lige siden merværdiafgiftsloven blev gennemført. Jeg skal ikke her komme ind på hele forhistorien; den er der gjort udførligt rede for i lovforslagets bemærkninger. Jeg skal nøjes med kort at omtale de ændringer, som lovforslaget medfører.

Når en kommune afsætter varer eller afgiftspligtige ydelser, skal den registreres og

svare afgift af afsætningen. Efter de gældende regler skal den imidlertid også svare afgift af de varer og ydelser af samme art, som den selv anvender. Det er det forhold, der er betegnet som afsmitning. Hvis kommunen derimod kun fremstiller de pågældende varer og ydelser til eget brug, skal den ikke svare afgift. Kommunerne har kritiseret afsmitningsreglen, og det foreslås nu at imødekomme dem ved at afskaffe den. For de offentlige forsyningsvirksomheder — f. eks. elværker og vandværker — sker der dog ingen ændring; de skal fortsat svare afgift efter samme regler som private virksomheder.

Efter ønske fra kommunerne er det endvidere foreslået at afskaffe den såkaldte samejemoms. Når en sådan ændring gennemføres, skal en fælleskommunal institution ikke svare afgift, hvis den udelukkende leverer varer eller ydelser til de kommuner, der deltager i fællesskabet, medmindre den får et pålæg herom.

Også fra erhvervslivets side er de hidtidige regler om kommunernes afgiftsmæssige stilling blevet kritiseret. Kritikken retter sig mod det forhold, at kommunerne ikke skal svare afgift af varer og ydelser, som de udelukkende fremstiller til eget brug. Der består derfor ulige konkurrencevilkår mellem kommunerne og erhvervsvirksomhederne. Den gældende lov indeholder en bestemmelse, hvorefter det skulle kunne pålægges kommunerne at svare afgift af fremstilling til eget brug. Det har været vanskeligt at anvende bestemmelsen i praksis, og det foreslås nu at ændre den sådan, at den bliver nemmere at anvende. Bestemmelsen skulle herefter give erhvervslivet en bedre sikring imod, at offentlige institutioner i kraft af afgiftslovgivningen får en bedre konkurrencemæssig stilling.

For at tilvejebringelsen af afgiftsmæssig ligestilling gennem meddelelse af registreringspålæg ikke skal medføre, at den kommunale sektor kommer til at betale mere i afgift til staten, indeholder forslaget endelig en bestemmelse om, at der efter forhandling mellem finansministeren og de kommunale organisationer i hvert enkelt tilfælde ydes amtskommuner og kommuner en kompensation for den forøgede afgiftsbetaling.

De foreslåede ændringer af merværdiaf-